Evropski parlament
2024-2029

SPREJETA BESEDILA

P10_TA(2025)0188

Možnosti za poenostavitev kohezijskih skladov

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. septembra 2025 o možnostih za poenostavitev kohezijskih skladov (2024/2106(INI))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju členov 4, 162, 174 do 178 in 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2021/1060 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o določitvi skupnih določb o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu plus, Kohezijskem skladu, Skladu za pravični prehod in Evropskem skladu za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo ter finančnih pravil zanje in za Sklad za azil, migracije in vključevanje, Sklad za notranjo varnost in Instrument za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko[1] (v nadaljnjem besedilu: uredba o skupnih določbah),

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2021/1058 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in Kohezijskem skladu[2],

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2021/1056 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o vzpostavitvi Sklada za pravični prehod[3],

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2021/1059 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o posebnih določbah za cilj „evropsko teritorialno sodelovanje“ (Interreg), ki ga podpirajo Evropski sklad za regionalni razvoj in instrumenti za zunanje financiranje[4],

---

1 UL L 231, 30.6.2021, str. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj.
2 UL L 231, 30.6.2021, str. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1058/oj.
3 UL L 231, 30.6.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1056/oj.
4 UL L 231, 30.6.2021, str. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj.

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2021/1057 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o vzpostavitvi Evropskega socialnega sklada plus (ESS+) in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1296/2013[1],

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2020/460 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. marca 2020 o spremembi uredb (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013 in (EU) št. 508/2014 glede posebnih ukrepov za mobilizacijo naložb v zdravstvenih sistemih držav članic in v drugih sektorjih njihovih gospodarstev v odziv na izbruh COVID-19 (Naložbena pobuda v odziv na koronavirus)[2],

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2025/925 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. maja 2025 o instrumentu obmejnih regij za razvoj in rast (BRIDGEforEU)[3],

– ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005[4],

– ob upoštevanju Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 240/2014 z dne 7. januarja 2014 o Evropskem kodeksu dobre prakse za partnerstvo v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov[5] (Evropski kodeks dobre prakse za partnerstvo),

– ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 16. januarja 2024 o izvajanju strategij teritorialnega razvoja (uredba o skupnih določbah, naslov III, poglavje II) in njegovi uporabi v Teritorialni agendi Evropske unije 2030[6],

– ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 24. januarja 2025 z naslovom Proračun EU in lokalne politike: predlogi novih oblik in mehanizmov izvajanja v večletnem finančnem okviru po letu 2027,

– ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 27. februarja 2025 z naslovom Večja osredotočenost kohezijske

---

1 UL L 231, 30.6.2021, str. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.
2 UL L 99, 31.3.2020, str. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/460/oj.
3 UL L, 2025/925, 19.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/925/oj.
4 UL L 347, 20.12.2013, str. 487, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1305/oj.
5 UL L 74, 14.3.2014, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2014/240/oj.
6 UL C, C/2024/5704, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5704/oj.

politike po letu 2027 na rezultate – izzivi, tveganja in priložnosti[1],

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. februarja 2025 z naslovom Pot do naslednjega večletnega finančnega okvira (COM(2025)0046),

– ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 5. decembra 2024 z naslovom Revizija Teritorialne agende 2030 – Za celovitejši in aktivnejši državljanski pristop z močnejšimi povezavami s kohezijsko politiko[2],

– ob upoštevanju letnih poročil Evropskega računskega sodišča za proračunsko leto 2023,

– ob upoštevanju pregleda Evropskega računskega sodišča 03/2024 z dne 8. julija 2024 z naslovom Pregled okvira zagotovil in ključnih razlogov za napake pri porabi za kohezijo za obdobje 2014–2020,

– ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča 22/2024 z dne 21. Oktobra 2024 z naslovom Dvojno financiranje iz proračuna EU – Kontrolni sistemi so brez bistvenih elementov za zmanjševanje povečanega tveganja, nastalega zaradi modela financiranja mehanizma za okrevanje in odpornost, ki ni povezano s stroški,

– ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča 13/2024 z naslovom Črpanje sredstev iz mehanizma za okrevanje in odpornost – Sredstva se črpajo z zamudami in še vedno obstajajo tveganja, da ukrepi ne bodo dokončani in zato tudi cilji mehanizma za okrevanje in odpornost ne bodo doseženi,

– ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,

– ob upoštevanju mnenj Odbora za proračun in Odbora za proračunski nadzor,

– ob upoštevanju mnenja v obliki pisma Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve,

– ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj (A10-0138/2025),

A. ker je kohezijska politika najpomembnejše naložbeno orodje EU za zmanjšanje gospodarskih, socialnih in teritorialnih razlik, njen dolgoročni značaj pa ne sme biti ogrožen zaradi nujnih ukrepov in sprememb, ko se kohezijska sredstva namenijo za druge prednostne

---

1 UL C, C/2025/2018, 30.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2018/oj.

2 UL C, C/2025/773, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/773/oj.

naloge; ker moramo sredstva kohezijske politike še naprej uporabljati samo za njihove glavne cilje;

B. ker lahko regionalno sodelovanje spodbudi inovacije in odpornost, instrumenti kohezijske politike pa bi morali omogočiti razcvet tega sodelovanja onkraj teritorialnih in upravnih meja;

C. ker je kohezijska politika odločilna za uresničevanje evropskega stebra socialnih pravic, njegovega akcijskega načrta ter krovnih ciljev, da bi odpravili revščino, povečali stopnjo zaposlenosti in spodbudili vseživljenjsko učenje; ker je pogojevanje s pravno državo ter standardi na področju socialnih in človekovih pravic pri razporejanju sredstev nepogrešljivo in se ne sme žrtvovati zaradi poenostavitve; ker je pogoj za prejem kohezijskih sredstev tudi ta, da je poskrbljeno za zaščito in vključevanje vseh ljudi v regijah, ne glede na spol, starost, državljanstvo, zdravstveno stanje, družbeni razred, etnično pripadnost, spolno usmerjenost ali spolno identiteto;

D. ker financiranje v sklopu kohezijske politike predstavlja približno 30 % celotnega proračuna EU in je ključen steber podpore evropskim regijam, zato bi moralo ostati ločeno in ga v prihodnjem večletnem finančnem okviru ne bi smeli združevati z drugimi sredstvi, da bo še naprej učinkovito pri zmanjševanju teritorialnih razlik in spodbujanju ekonomske konvergence;

E. ker je poenostavljena kohezijska politika ključna za evropsko odpornost, pravičen in trajnostni zeleni in digitalni prehod ter „pravico ostati“ za vse državljane EU, pa tudi za večjo konkurenčnost EU;

F. ker so lokalni in regionalni organi najprimernejši za prepoznavanje lokalnih izzivov in priložnosti in ker so ključni partnerji pri uresničevanju politične agende EU in kohezijske politike, saj so odgovorni za 54 do 58 % celotnega obsega javnih naložb, ki jih izvedejo vlade;

G. ker oblikovanje ključnih strateških okvirov, kot so partnerski sporazumi, načrti za pravični prehod in nacionalni programi reform, pogosto ni usklajeno, pristojni lokalni in regionalni organi pa vanj dejansko niso vključeni;

H. ker so za tekoče programsko obdobje 2021–2027, ki gradi na prejšnjih pobudah in še razširja poenostavljeno obračunavanje stroškov, značilni skrajšan seznam ciljev politike, jasnejša intervencijska logika na podlagi kazalnikov, manj stroge zahteve glede poročanja in enotna revizijska ureditev;

I. ker kohezijska politika ostaja eden najbolj prepoznavnih in oprijemljivih simbolov evropske solidarnosti in ker bi bilo treba v prihodnosti slediti načelu „neškodovanja koheziji“, da bo kohezijska politika ostala osredotočena na svoje osrednje poslanstvo –

zmanjšanje regionalnih razlik ter spodbujanje ekonomske in socialne konvergence po vsej EU;

J. ker pa se organi upravljanja, posredniška telesa, upravičenci in državljani še vedno soočajo z velikimi upravnimi bremeni in izzivi, ki ne vplivajo le na stopnjo izvajanja projektov, ampak tudi ogrožajo učinkovitost, verodostojnost, vpliv, prepoznavnost in dojemanje kohezijske politike kot celote;

K. ker se je upravno breme za upravičence, ko predložijo in izvajajo projekte, podprte iz kohezijskih skladov, z vsakim obdobjem financiranja povečalo, kar ima vse večji odvračilni učinek, in ker zaradi kompleksnosti in zamudnih postopkov prijave upravičenci pogosto izračunajo stroške in koristi in se odločijo, da ne bodo zaprosili za financiranje, to pa zmanjšuje splošno učinkovitost in dostopnost kohezijske politike;

L. ker mora poenostavitev kohezijskega financiranja dopolnjevati druge instrumente, da bi zagotovili nadaljnje usklajevanje in integracijo;

M. ker so pravila o javnih naročilih in državni pomoči eden glavnih razlogov za upravne stroške in bremena, ki so posledica čezmernega prenašanja zakonodaje v vseh državah članicah, tj. dodatnih zahtev, ki ne temeljijo na določbah prava EU in jih upravičencem naložijo nacionalni in podnacionalni organi, pa tudi težav pri razlagi in uporabi uredbe o splošnih skupinskih izjemah[1] v različnih teritorialnih okoliščinah;

N. ker so se prejšnja obdobja financiranja za kohezijsko politiko večkrat začela prepozno, zlasti tekoče obdobje 2021–2027, kar je povzročilo velik pritisk zaradi zaostanka in počasno črpanje kohezijskih sredstev;

O. ker so številni dejavniki, kot so zamude pri dokončanju zakonodajnega svežnja ter partnerskih sporazumov in programov, sočasno izvajanje mehanizma za okrevanje in odpornost ter nastajajoče in zapleteno regulativno okolje, imeli odločilno vlogo pri tem, da je sedanja stopnja izvajanja kohezijske politike v vseh državah članicah nizka;

P. ker je spreminjajoče se in kompleksno regulativno okolje velika ovira za pravočasno, učinkovito in uspešno izvajanje kohezijske politike in ker je zaradi tega dostop do kohezijskega financiranja še posebej zahteven za manjše lokalne organe, mala in srednja podjetja ter organizacije civilne družbe po vsej EU;

---

[1] Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj).

Q. ker bi bilo treba z ukrepi za poenostavitev doseči ravnovesje med lažjim in boljšim dostopom do sredstev na eni strani, da bi dosegli trajnostne rezultate, in zaščito proračuna EU na drugi strani, pri čemer bi bilo treba ustrezno upoštevati pomisleke in prispevke institucionalnih in neinstitucionalnih deležnikov, ko pa bi bili ti ukrepi enkrat sprejeti, jih ne bi smeli spodkopavati z novimi kompleksnimi nacionalnimi revizijskimi zahtevami;

R. ker finančna uredba[1] od Komisije zahteva, da sprejme popravne ukrepe, kot so poenostavitev veljavnih določb, izboljšanje kontrolnih sistemov in preoblikovanje programa ali izvedbenih sistemov, če je stopnja napake pri izvrševanju proračuna EU vztrajno visoka;

S. ker revidirani ključ za dodelitev, imenovan berlinska formula, v sedanji obliki iz priloge XXVI uredbe o skupnih določbah, ki BDP dopolnjuje z drugimi pomembnimi elementi, razlik na terenu še vedno ne odraža ustrezno;

T. ker mora Komisija pri vseh poskusih poenostavitve kohezijske politike upoštevati, da lahko spreminjanje obstoječih načinov izvajanja dodatno obremeni upravne organe in upravičence;

U. ker bi morali deljeno upravljanje, načelo partnerstva, upravljanje na več ravneh, subsidiarnost in lokalni pristop ostati temelji vsake reforme in poenostavitve kohezijske politike; ker se je model deljenega upravljanja izkazal za temeljni steber kohezijske politike, ki omogoča, da so sredstva EU prilagojena posebnim potrebam regij in lokalnih območij, hkrati pa spodbuja odgovornost na vseh ravneh upravljanja; ker okvir upravljanja na več ravneh krepi sodelovanje med EU ter nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi organi, s čimer zagotavlja učinkovito oblikovanje in izvajanje politik, tako da se upošteva teritorialna raznolikost in poveča vpliv na terenu;

V. ker bi se lahko pri kohezijskem financiranju bolje uporabljalo načelo subsidiarnosti, na primer z uvedbo mejnih vrednosti, pod katerimi bi se lahko določene obveznosti in zahteve opustile, kot na primer pri drugih skladih EU;

W. ker so bile tehnične poenostavitve orodij teritorialnega razvoja (kot so celostne teritorialne naložbe in lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost) že vključene v okvir kohezijske politike za programsko obdobje 2021–2027, vendar so upravno breme (za upravičence) in upravni stroški (za organe, pristojne za programe) za majhne projekte še vedno sorazmerno večji kot za večje projekte; ker je treba upoštevati pomisleke Evropskega računskega sodišča glede lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, zlasti glede nesorazmernih upravnih stroškov v

---

[1] Uredba (EU, Euratom) 2024/2509 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2024 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

primerjavi s proračuni lokalnih akcijskih skupin;

X. ker lahko kohezijska politika v luči trenutnih geopolitičnih izzivov odigra vlogo pri razvoju ključne infrastrukture z dvojno rabo, ki služi civilnim potrebam v miru, hkrati pa prispeva k teritorialni odpornosti in odzivanju na krize, in ker nove prednostne naloge ne smejo voditi k zmanjšanju dolgoročnih naložb v ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo EU;

Y. ker je kohezijska politika dosledno dokazovala, da je zmožna počrpati in učinkovito vložiti večino sredstev EU, ki so ji bila dodeljena; ker postopno povečevanje izplačil v zadnjih fazah programskega obdobja značilnost večletnih programov – zato je povsem utemeljeno, da podobne pozitivne rezultate pričakujemo tudi v tekočem programskem obdobju;

Z. ker bi bilo treba poleg rednih revizij Komisije ohraniti in utrditi načelo enotne revizije in izvajati ukrepe za zmanjšanje podvojenih kontrol in revizij, ki se prekrivajo z nadzorom na regionalni in nacionalni ravni ter na ravni EU za isti projekt in upravičenca, med drugim z dosledno razlago predpisov ter zmanjšanjem upravnih bremen za organe upravljanja in upravičence;

AA. ker so za načelo dobrega finančnega poslovodenja potrebni neodvisni revizijski postopki, ki zagotavljajo skladnost s pravili EU; ker bi lahko zanašanje izključno na nacionalni nadzor povzročilo neskladja pri izvrševanju in spremljanju, kar bi ogrozilo enotno uporabo finančnih kontrol v državah članicah, nazadnje pa ogrozilo tudi zaščito finančnih interesov EU;

AB. ker so zanesljivi revizijski mehanizmi ključni za ohranitev odgovornosti, sledljivosti in učinkovitosti pri uporabi sredstev EU, saj preprečujejo goljufije, slabo upravljanje in nedoslednosti v nacionalnih nadzornih sistemih;

AC. ker mora biti kohezijska politika še naprej odporna proti goljufijam, korupciji in vsem poskusom, da bi se financiranje preusmerilo od prvotnega poslanstva in dogovorjenih prednostnih nalog programa k naložbam, ki služijo interesom določenih posameznikov ali političnih strank; ker je treba v ta namen zaostriti pogoje in vgrajene mehanizme za preprečevanje, odkrivanje in odpravljanje nepravilnosti, vključno z goljufijami; ker je ustrezno upoštevanje načela partnerstva, zahtev glede preglednosti in politik za boj proti goljufijam bistvenega pomena;

AD. ker prekrivanje prednostnih nalog mehanizma za okrevanje in odpornost ter kohezijske politike priča, da je financiranje EU razdrobljeno in da je potreben poenostavljen in dosleden pristop;

AE. ker člen 20 uredbe o skupnih določbah že omogoča, da se uporabijo začasni ukrepi zaradi izjemnih ali neobičajnih okoliščin;

1. poudarja, da je imela kohezijska politika v zadnjih petih letih ključno vlogo pri reševanju večdimenzionalnih kriz in socialno-ekonomskih izzivov na prožen način, kar je utrdilo solidarnost med državami članicami; vseeno meni, da so nenehne spremembe regulativnega okvira zmanjšale njeno strateško osredotočenost; poudarja, da je treba ohraniti ambicioznost glede dolgoročnih naložb, lokalne utemeljitve in prednostnih nalog, pri čemer je treba upoštevati načelo „neškodovanja koheziji“ in se osredotočiti na rast, ustvarjanje delovnih mest, socialne storitve, da se bo mogoče soočiti z izzivi zaradi neravnovesij med regijami EU, izboljšanje kakovosti življenja, pravični, zeleni in digitalni prehod, ustvarjanje kakovostnih delovnih mest, izkoreninjenje revščine s poudarkom na revščini otrok in stanovanjsko krizo;

2. svari pred sistematičnim preusmerjanjem kohezijskih sredstev k odzivanju na krize, kar spodkopava njihov glavni cilj, tj. povečevanje ekonomske, teritorialne in socialne kohezije v EU, zmanjšanje regionalnih razlik ter spodbujanje trajnostnega razvoja, saj je financiranje za ta namen omejeno; zato poziva, naj se v proračunu EU oblikuje stalen, okrepljen in namenski instrument za izredne razmere, ki bo omogočil hitro in usklajeno odzivanje na krize v prihodnosti, ne da bi ogrozili strukturno celovitost kohezijske politike, tako da bodo njena sredstva uporabljena za primarne cilje;

3. vztraja, da je treba pri morebitnih prihodnjih reformah podpreti deljeno upravljanje, upravljanje na več ravneh in lokalni pristop, da se zagotovi učinkovitost; poleg tega poziva k sodobni, decentralizirani in okrepljeni kohezijski politiki, ki bo ljudi postavila v središče in bo podprta s trdnimi partnerstvi na vseh ravneh, saj je to bistveno za ohranjanje in spodbujanje enotnosti EU v času vse večjih geopolitičnih izzivov; vztraja pri zavezujoči uporabi načela partnerstva, kot je določeno v členu 8 uredbe o skupnih določbah, in strogem preverjanju te uporabe s strani Komisije;

4. ugotavlja, da so bili pomembni ukrepi za poenostavitev že uvedeni v programskem obdobju 2021–2027, zlasti izboljšana digitalna orodja za e-kohezijo, večja harmonizacija pravil med skladi, večja prilagodljivost pri upravljanju programov ter racionalizacija pravil o upravičenosti; poudarja, da treba s hibridnih in papirnih upravnih postopkov preiti na povsem digitalizirane postopke ter tako povečati učinkovitost in olajšati elektronsko komunikacijo med organi upravljanja in upravičenci; meni, da je to poenostavitev delno oslabilo več dejavnikov, med drugim delovne obremenitve zaradi zamud pri načrtovanju obdobja financiranja 2021–2027, pogoste spremembe predpisov v tem obdobju, zapleteni večplastni predpisi o reviziji in kontrolah ter čezmerno prenašanje ukrepov, ko se upravičencem naložijo veliko večja bremena, kot zahteva EU;

5. poudarja, da je digitalizacija upravljanja, poročanja, spremljanja in revizije sredstev EU bistvena za boljši dostop potencialnih

upravičencev ter za učinkovitejše in preglednejše upravljanje sredstev;

6. poudarja, da bi morala biti poenostavitev vodilno načelo kohezijske politike; poudarja, da se je treba pri prizadevanjih za poenostavitev osredotočiti predvsem na to, da bi zmanjšali breme za upravičence, olajšali njihov dostop do sredstev ter zmanjšali količino upravnega dela, pri čemer bi odpravili nepotrebno podvajanje postopkov; v zvezi s tem poziva države članice, naj se izogibajo čezmernemu prenašanju zakonodaje – dodajanju nepotrebnih nacionalnih pravil k zahtevam EU, ki dodatno obremenjujejo upravičence; ugotavlja, da lahko izvajanje pravil o državni pomoči v državah članicah v nekaterih primerih poveča kompleksnost, vendar poudarja, da so k zamudam prispevali tudi drugi dejavniki, na primer prekrivanje med programskima obdobjema 2014–2020 in 2021–2027 ter uvedba mehanizma za okrevanje in odpornost;

7. poudarja, da so poenostavljena pravila kohezijske politike ključna za boljše izvajanje; meni, da sta pozno sprejetje sektorske zakonodaje in dolgotrajno sprejemanje programskih dokumentov povzročila zamude pri izvajanju v prejšnjih programskih obdobjih, zato poziva Komisijo, naj pravočasno pripravi predloge za obdobje financiranja 2028–2034, da bo mogoče regionalne programe odobriti takoj po začetku naslednjega večletnega finančnega okvira; priporoča, naj se preuči, ali bi lahko določene tehnične predpise in zahteve odstranili iz uredbe o skupnih določbah ter jih vključili v smernice ali priročnik, da bi organom upravljanja in upravičencem omogočili večjo gotovost in rutino; opozarja, da se upravni organi zaradi negotovosti pri izvajanju instrumentov financiranja opirajo na načelo preudarnosti in nejasne določbe pogosto razlagajo ozko;

8. je zaskrbljen, ker se financiranje EU premalo dopolnjuje, saj je bilo v obdobju 2021–2027 več kot 50 večletnih programov, in ker se čedalje večji delež sredstev upravlja centralno (v sedanjem večletnem finančnem okviru 40 %); meni, da bi bilo treba skupni proračun za kohezijsko politiko ohraniti ali celo povečati, da bo lahko zadostila prihodnjim naložbenim potrebam; poudarja, da bi bilo treba financiranje EU in nacionalno financiranje učinkovito usklajevati in da bi morala biti za vse prihodnje regulativne okvire opravljena temeljita ocena upravnega učinka; poziva Komisijo, naj spodbuja dobro prakso, ocenjuje nacionalne sisteme držav članic in sprejme ukrepe za odpravo nepotrebne kompleksnosti; ponovno poudarja, da evropski strukturni in investicijski skladi igrajo odločilno vlogo pri zmanjševanju regionalnih razlik ter izboljševanju teritorialne dostopnosti in povezljivosti, zlasti na območjih z omejenimi možnostmi, kot so podeželske, otoške, gorske, najbolj oddaljene in vzhodne obmejne regije;

9. poziva Komisijo, naj v prihodnjih predlogih za poenostavitev oblikovanja nove kohezijske politike spodbuja in izvaja

decentraliziran pristop od spodaj navzgor ter poskrbi za obvezno posvetovanje in vključevanje lokalnih in regionalnih organov in partnerjev, kot je določeno v členih 3 in 4 Evropskega kodeksa dobre prakse za partnerstvo, vključno z organizacijami civilne družbe ter malimi in srednjimi podjetji;

10. meni, da bi boljše usklajevanje med skladi, ki bi bili upravljani z jasnejšim, bolje vodenim in harmoniziranim okvirom za različne kohezijske sklade, lahko utrlo pot učinkovitejši in prožnejši kohezijski politiki, vključno z enotnim sklopom pravil in eno revizijsko sledjo za izvajanje, spremljanje in nadzor; meni, da bi lahko enoten, integriran vmesnik IT za upravičence v vsaki državi članici, ki bi zajemal vse faze programskega cikla in omogočal enostavno elektronsko izmenjavo podatkov in dokumentov ter bi bil podprt z avtomatiziranim orodjem za poročanje in temeljito oceno učinka, prinesel dodano vrednost v zvezi s tem in povečal preglednost z rednimi, lahko dostopnimi posodobitvami rezultatov projektov kohezijske politike; meni, da bi se bilo treba izogibati oblikovanju novih majhnih ločenih skladov, da ne bi povzročili še večje razdrobljenosti orodij financiranja in vzporednih struktur; meni, da so lahko sredstva, ki so razčlenjena po obsegu in področju uporabe, v nekaterih primerih učinkovitejša pri uresničevanju rešitev za strateške izzive EU;

11. se zaveda potenciala enotne evropske platforme, ki bi bila povezana z nacionalnimi platformami in bi jo vzpostavili pri naslednji reviziji po letu 2027 ter bi upravičencem, zlasti malim, omogočila hiter dostop do različnih sredstev EU; meni, da bi morale Komisija in države članice upravičencem dati na voljo vse potrebne informacije o dostopu do sredstev EU prek te platforme ter omogočiti izmenjavo podatkov o končnih prejemnikih sredstev v realnem času, med drugim z boljšim zbiranjem podatkov in skupnimi preglednicami spremljanja v vseh programih kohezijske politike; meni, da bi bilo to potrebno za boljše sprejemanje in ozaveščenost med upravičenci ter bi lahko povečalo preglednost, preprečilo dvojno financiranje in okrepilo finančni nadzor, tudi odkrivanje goljufij;

12. vztraja, da bi morali vsi novi informacijski sistemi in druge digitalne platforme, uvedeni v programskem obdobju po letu 2027, poenostaviti zahtevke za zbiranje podatkov, ne pa uvajati novih ali ponavljajočih se zahtev za podatke za prosilce;

13. vseeno poudarja, da večja prožnost ne bi smela škodovati dolgoročnemu strateškemu načrtovanju in stabilnosti kohezijskih naložb ter povzročiti finančne negotovosti in večje kompleksnosti za končne upravičence; poziva, naj morebitne prilagoditve prednostnih nalog financiranja v programskem obdobju po letu 2027 ostanejo usklajene s cilji regionalnega razvoja;

14. ponovno izraža podporo novi uredbi BRIDGEforEU in poudarja, da je

potrebna nadaljnja poenostavitev, zlasti v čezmejnih programih, in sicer s prilagojenimi rešitvami, pri katerih bi se upoštevali posebni gospodarski, socialni in geopolitični izzivi čezmejnih regij; poudarja, da je treba v okviru kohezijske politike še naprej poenostavljati in spodbujati čezmejno, nadnacionalno in medregionalno sodelovanje;

15. meni, da bi morali tudi v naslednjem okviru za kohezijsko politiko v vseh fazah priprave in izvajanja programov spodbujati vključevanje načela enakosti spolov in vključevanje vidika spola; poziva vse države članice k doslednejši uporabi orodja za spremljanje, kako se pri pripravi proračuna upošteva vidik spola, in poudarja, da ukrepi za poenostavitev ne smejo ogroziti prizadevanj za vključevanje načela enakosti spolov;

16. meni, da obstoječa opredelitev „podjetja v težavah“ povzroča nerazumno breme za organizacije ter nepotrebno zapletenost za inovacije, konkurenčnost in potencialne končne upravičence do kohezijskih sredstev, zato bi jo bilo treba revidirati;

17. poudarja, da je temeljni pogoj za uspešno in prilagojeno poenostavitev, da lokalne in regionalne oblasti dejavno in obvezno sodelujejo pri pripravi, načrtovanju, izvajanju, spremljanju in ocenjevanju projektov na območjih, ki jih upravljajo; poudarja, da bi lahko kohezijska politika postala pretirano centraliziran postopek s premajhnim učinkom na uravnotežen razvoj evropskih regij, če se ne vzpostavi močno partnerstvo z lokalno in regionalno ravnjo ter okrepijo upravne zmogljivosti;

18. poziva Komisijo, naj preuči vključitev ocene teritorialnega učinka in učinka upravljanja v evropski semester; poudarja, da bi moral biti evropski semester skladen s cilji kohezijske politike iz členov 174 in 175 PDEU, ter poziva k sodelovanju regij pri uresničevanju teh ciljev in k odločnejšemu teritorialnemu pristopu; poudarja, da mora regionalni BDP na prebivalca ostati glavno merilo za dodeljevanje sredstev kohezijske politike državam članicam, in meni, da bi bilo mogoče to merilo dopolniti z drugimi regionalnimi socialno-ekonomskimi kazalniki (npr. socialnimi, demografskimi itd.), ki bi natančneje odražali socialno-ekonomske razmere v regijah, da bi še zmanjšali socialne in teritorialne razlike, tudi znotraj regij, ter omogočili učinkovitejše ciljno usmerjene naložbe tam, kjer so najbolj potrebne;

19. meni, da bi bilo treba nacionalne kontaktne točke iz programov neposrednega upravljanja vključiti v načrtovanje nacionalnih in regionalnih programov za kohezijske sklade in sklade za razvoj podeželja, da bi spodbudili sinergije in okrepili zmogljivosti v programih s centralnim in skupnim upravljanjem, ki se izvajajo na istih ozemljih in političnih področjih;

20. spodbuja uporabo orodij celostnega regionalnega razvoja, kot so

celostne teritorialne naložbe in lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, ter predlaga, da se preučijo možnosti, ali bi tem orodjem in drugim teritorialnim instrumentom za regije lahko namenili večji delež proračuna kohezijske politike, pri čemer bi upoštevali posebne potrebe podeželskih in oddaljenih območij ter regij ob vzhodni meji EU in se osredotočili na projekte, ki lahko učinkovito zadostijo dejanskim teritorialnim potrebam; priporoča, da se preučijo predlogi za reševanje težav in tehnično pomoč pri izvajanju strategij in zorenju študij; meni, da naraščajoče število pobud za celostni teritorialni razvoj, tako v okviru kohezijske politike in politike za razvoj podeželja kot zunaj njega, pogosto nima konkretnih povezav z evropskimi strukturnimi in investicijskimi skladi, zaradi česar je njihov učinek bolj kratkotrajen;

21. nasprotuje vsem oblikam centralizacije in ponovne nacionalizacije programov kohezijske politike od zgoraj navzdol ter ponovno poudarja, da morajo upravljanje na več ravneh, subsidiarnost, deljeno upravljanje in lokalni pristop ostati njena temeljna vodilna načela; čeprav je bil mehanizem za okrevanje in odpornost zasnovan, da bi omogočil hiter odziv na gospodarske izzive, je pri njegovem izvajanju prišlo do znatnih težav, vključno z nizko stopnjo črpanja sredstev, zamudami pri izplačevanju sredstev in nepreglednostjo v postopku dodeljevanja; kljub temu priznava nekatere pozitivne spremembe v mehanizmu za okrevanje in odpornost, zlasti standarde za zelene naložbe in načelo, da se ne škoduje bistveno; poudarja, da v neposredno upravljanih programih izplačilo sredstev državam članicam ne odraža nujno količine in pomena mejnikov in ciljev;

22. poudarja, da je centralizirani model razkril več slabosti, zlasti v zvezi s sledljivostjo, odgovornostjo, učinkovitostjo in dolgoročnim učinkom financiranja EU[1]; poudarja, da so te slabosti med drugim nezadostno sodelovanje lokalnih in regionalnih oblasti ter civilne družbe, pa tudi zamude, omejena preglednost in tveganje nedokončanja ukrepov; opozarja, da se lahko zato, ker ni zanesljivih mehanizmov spremljanja in jasnih revizijskih zahtev, zmanjšata verodostojnost in dolgoročni učinek finančnih instrumentov EU; poziva k okrepljenemu nadzoru in boljšemu usklajevanju med izplačili in preverjenimi rezultati, da bodo sredstva EU prinesla oprijemljive koristi za državljane ter družbene in gospodarske akterje; poudarja, da upravljanje na več ravneh omogoča razvoj prilagojenih rešitev za vse regije, in opozarja na pomen vključujočih procesov sooblikovanja, v katerih sodelujejo lokalno in regionalni organi;

23. nasprotuje zamisli o enotnem nacionalnem programu, ker lokalnih in regionalnih organov ne vključuje primerno in bi bil močno odmaknjen od dejanskih razmer na terenu ter bi lahko ogrozil ali celo izničil možnost, da se pri kohezijski politiki upoštevajo različne potrebe

---

[1] UL C 114, 29.3.2023, str. 5. UL C, C/2024/5471, 10.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5471/oj, (odstavki 53–56).

sektorskih politik ter cilji in posebnosti makroregionalnih, nacionalnih, regionalnih ali lokalnih instrumentov; vztraja, da so bili lokalni programi, upravljani na regionalni ravni NUTS 2[1], v preteklosti ključni za odzivanje na dejanske potrebe na terenu in učinkovito zmanjšanje regionalnih socialnih in ekonomskih razlik, zato morajo tudi v prihodnje ostati hrbtenica kohezijske politike;

24. poudarja pomen sodelovanja, izmenjave znanja in krepitve zmogljivosti za lokalne in regionalne organe, vključno z naložbami v njihove tehnične in upravne zmogljivosti; opozarja, da brez trdnega partnerstva z lokalnimi in regionalnimi organi obstaja tveganje, da bo kohezijska politika postala preveč centralizirana in manj učinkovita pri spodbujanju uravnoteženega regionalnega razvoja; poudarja, da bi bilo treba pri poenostavitvi spodbuditi vlogo lokalnih in regionalnih organov, saj so ključni za uspešno izvajanje projektov, ki jih financira EU, zlasti v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), Kohezijskega sklada in programov Interreg; poudarja, da je večja udeležba lokalnih in regionalnih organov, tudi v fazi načrtovanja programov, odločilna za učinkovitost, teritorialno pomembnost in odpornost kohezijske politike; poziva k uravnoteženemu pristopu, s katerim bi racionalizirali postopke, hkrati pa ohranili upravljanje na več ravneh in teritorialno dodano vrednost lokalnega in regionalnega sodelovanja;

25. priznava, da so lahko mehanizmi, ki temeljijo na uspešnosti, bistveni pri tem, da bo kohezijska politika bolj učinkovita in usmerjena v rezultate; vendar svari pred togo ali enotno uvedbo tega modela v programskem obdobju 2028–2034; poudarja, da lahko taki mehanizmi spodbudijo učinkovitost, vendar morajo upoštevati posebnosti različnih sektorjev porabe in heterogenost končnih upravičencev, zlasti na področjih, kot so raziskave, socialne politike in lokalna infrastruktura, kjer kratkoročni in merljivi rezultati morda ne zajamejo v celoti dolgoročnega učinka;

26. svari, da so obstoječi modeli, ki temeljijo na uspešnosti, pogosto odvisni od centraliziranih upravnih struktur, ki lahko ovirajo zmožnost regionalnih in lokalnih organov za učinkovito odzivanje na posebne teritorialne potrebe; poudarja, da izvajanje, ki temelji na uspešnosti, v prihodnosti ne bi smelo škodovati temeljnim načelom kohezijske politike, kot so upravljanje na več ravneh, subsidiarnost in lokalni pristop, pospremljeno pa mora biti z znatno boljšimi varovalkami za dobro upravljanje sredstev EU;

27. poziva Komisijo, naj sprejme prožen in uravnotežen okvir financiranja, ki bo združeval financiranje, temelječe na rezultatih, in tradicionalno stroškovno financiranje in bo omogočal rešitve,

---

[1] NUTS (nomenklatura statističnih teritorialnih enot) je klasifikacijski sistem EU za državne regije za statistične namene. NUTS 2 se nanaša na osnovne regije (za regionalne politike).

prilagojene lokalnim razmeram; podpira širšo uporabo pavšalnih izplačil na podlagi mejnikov po zgledu programa Ustvarjalna Evropa, pri čemer je treba poskrbeti, da bodo regionalni in lokalni organi ohranili potrebno avtonomijo pri izvajanju kohezijske politike;

28. priznava zlasti, da organi, organizacije civilne družbe ter mala in srednja podjetja ne bi smeli nositi negativnih posledic modelov, ki temeljijo na uspešnosti, ker imajo v povprečju omejena finančna sredstva za ukrepe predhodnega financiranja ali za blažitev morebitnih izgub, če cilji ne bi bili doseženi;

29. priznava, da likvidnostne težave potencialne upravičence, vključno z lokalnimi organi, ki imajo v nekaterih državah članicah premajhno fiskalno in proračunsko avtonomijo, odvračajo od vlog za projekte, ki se financirajo iz kohezijske politike; zato poziva k znatnemu in prilagojenemu povečanju predhodnega financiranja v takih primerih, pa tudi na podeželskih, čezmejnih in otoških območjih, da bi podprli hitro izplačevanje sredstev kohezijske politike, skupaj s poenostavitvijo pravil o sofinanciranju;

30. pozdravlja predlog Komisije iz vmesnega pregleda kohezijske politike za obdobje 2021–2027, da bi morali imeti programi v okviru cilja „naložbe za delovna mesta in rast“, ki se izvajajo v regijah na ravni NUTS 2 ob mejah z Rusijo, Belorusijo in Ukrajino, možnost enkratnega 9,5-odstotnega predhodnega financiranja programa in 100-odstotnega financiranja EU; poziva Komisijo, naj predlaga dodatne ukrepe za izpolnjevanje potreb vzhodnih obmejnih regij EU;

31. izraža zaskrbljenost zaradi rednih poročil deležnikov o tem, da države članice pri pripravi sporazumov o partnerstvu ne uporabljajo horizontalnih načel; predlaga, da revidirani Evropski kodeks dobre prakse za partnerstvo postane del uredbe o skupnih določbah, da bo zavezujoče narave in bo veljal za programe neposrednega upravljanja s teritorialnim učinkom; poziva Komisijo, naj strogo izvršuje uporabo načela partnerstva ter preuči ukrepe, s katerimi bo povečala pristojnosti Parlamenta za nadzor in spremljanje partnerskih sporazumov in programov; poziva jo, naj poskrbi, da bodo države članice izvajale reden nadzor, tudi nad partnerji med spremljanjem in izborom strokovnjakov, da bi zagotovili usposobljenost in preprečili goljufije;

32. opozarja na pomen dosledne uporabe finančnih pravil EU v vseh programih in za vse upravičence, da se preprečijo vse oblike goljufij, nasprotij interesov, korupcije, dvojnega financiranja in pranja denarja; poziva Komisijo in države članice, naj predlagajo dodatne ukrepe za izogibanje dvojnemu financiranju in njegovo preprečevanje ter tako omogočijo več priložnosti za integrirane projekte, zagotovijo interoperabilnost orodij za podatkovno rudarjenje ter omilijo zahteve glede hrambe podatkov za upravljavske organe; ponovno poziva Komisijo, naj za vsa sredstva EU, tudi tista v deljenem upravljanju,

uvede obvezno uporabo orodij IT, kot sta sistem za zgodnje odkrivanje in izključitev (EDES) in sistem ARACHNE, ter zagotovi boljšo uporabo novih tehnologij, da bi izboljšala kontrole in proračun EU bolje zaščitila pred goljufijami in zlorabo sredstev; poudarja, da je treba doseči ravnovesje med poenostavitvijo in zaščito proračuna EU; opozarja, da mora poenostavitev upoštevati načela dobrega upravljanja, javnega naročanja in nadzora, ki so odločilna za izvrševanje socialne in okoljske pogojenosti, ter načela pravne države;

33. poziva Komisijo, naj naroči študije o sinergiji med kohezijskimi skladi in sektorskimi programi, kot je to storila za program Obzorje Evropa;

34. poziva k bolj neposrednemu dostopu regionalnih in lokalnih organov, pa tudi mest in mestnih organov do financiranja EU, med drugim s širšo uporabo celostnih teritorialnih naložb in osredotočenostjo na projekte za družbene in gospodarske partnerje; poziva Komisijo, naj preuči dodatne možnosti, da bodo lahko lokalni in regionalni organi, civilna družba in drugi upravičenci še naprej prejemali sredstva EU v primerih, ko nacionalne vlade kršijo načelo pravne države, ne da bi pri tem oslabili uporabo uredbe o pogojevanju s pravno državo[1]; poudarja, da se sredstva ne smejo prerazporediti v druge programe, da sklep o začasni prekinitvi ne bo ogrožen, dokler ne bodo doseženi njegovi cilji in dokler ne bodo izpolnjeni vsi pogoji za dostop do financiranja;

35. spodbuja tudi vzpostavitev stalnega svetovalnega omrežja, ki bi delovalo usklajeno z obstoječimi programi in strukturami ter občinam pomagalo pri razumevanju kompleksnega izvajanja kohezijske politike;

36. pozdravlja orodja, kot je zbirka orodij EU za razvoj podeželja, ki upravičence usmerjajo skozi razpoložljive programe; vendar poudarja, da so te enotne kontaktne točke potrebne prav zaradi pretirane kompleksnosti sedanjih struktur, ki so še vedno nedostopne za številne upravičence, zlasti za majhne javne organe;

37. poudarja, da je treba nujno povečati naložbe v učinkovite in ustrezne upravne zmogljivosti z namenskimi finančnimi sredstvi in tehnično pomočjo, zlasti za lokalne in regionalne organe, tudi tiste na otoških in oddaljenih območjih, s posebnim poudarkom na regijah z zgodovinsko nizko stopnjo črpanja, da bi podprli decentralizirano in učinkovito upravljanje in izvrševanje sredstev EU;

38. poziva, naj se okrepijo instrumenti tehnične pomoči v okviru

---

[1] Uredba (EU, Euratom) 2020/2092 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o splošnem režimu pogojenosti za zaščito proračuna Unije (UL L 433 I, 22.12.2020, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj).

kohezijske politike, kot so tisti, ki so bili razviti v sodelovanju med Evropsko investicijsko banko in Komisijo, da se podprejo zmogljivosti strateškega načrtovanja za teritorialne naložbe, ter ciljno usmerjena svetovalna podpora pri opredelitvi, načrtovanju in pripravi projektov; priznava osrednjo vlogo finančnih instrumentov pri spodbujanju konkurenčnosti v vseh regijah EU ter uporabi zasebnih in javnih sredstev;

39. poudarja, da je uspeh kohezijske politike odvisen od vključujočih strategij, usmerjenih v prihodnost, ustrezne udeležbe deležnikov in civilne družbe ter dobrega upravljanja; priznava, da je treba spodbujati pristope upravljanja, ki temeljijo na rezultatih, med drugim merljive kazalnike in modele teorije sprememb za ocenjevanje programov; poudarja, kako pomembno je dodeliti posebna sredstva za krepitev zmogljivosti socialnih partnerjev in za to, da organizacije civilne družbe povečajo svojo vlogo pri dobrem upravljanju in izvrševanju sredstev EU;

40. poziva Komisijo, naj v novem okviru državne pomoči predlaga nadaljnjo poenostavitev uporabe pravil o državni pomoči pri medsektorskem financiranju, povezanem s kohezijo, ki združuje sredstva EU in nacionalna sredstva (kot je financiranje iz več skladov v okviru ESS+ in ESRR), da bi zmanjšali napake in upravno obremenitev na nacionalni in regionalni ravni, hkrati pa spodbujali učinkovitost naložb kohezijske politike na terenu in preprečili izkrivljanje trga; poziva Komisijo, naj preuči, ali bi lahko za programe deljenega upravljanja veljale podobne izjeme od pravil o državni pomoči kot za programe neposrednega upravljanja, kot sta Obzorje Evropa in instrument za povezovanje Evrope;

41. poziva Komisijo, naj med prihodnjo revizijo evropske direktive o javnih naročilih[1] še naprej spodbuja uporabo socialne klavzule in kolektivnih pogajanj; poudarja, da morajo javni naročniki iz javnih razpisov izključiti podjetja, ki so udeležena v kriminalnih dejavnostih; poziva, naj pravila, ki urejajo kohezijsko politiko, omogočajo, da se javna sredstva dodelijo le podjetjem, ki spoštujejo pravice delavcev in veljavna pravila o delovnih pogojih;

42. meni, da bi bilo treba načelo enotne revizije utrditi, in opozarja, da je uporaba tega pristopa v praksi odvisna od odločnega in zanesljivega revizijskega dela revizijskih organov v državah članicah; poudarja, da bi bilo treba v prihodnjo kohezijsko politiko uvesti revidiran, izboljšan in enoten pristop k revizijam in kontrolam ter da bi moral biti cilj tega pristopa zmanjšati tako stopnje napak kot goljufij z okrepitvijo preventivnih (predhodnih) kontrol na začetku

---

[1] Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).

proračunskega obdobja, da bi omilili pomanjkljivosti in tveganja pri kontrolah; poudarja, da je treba ta pristop uskladiti s priporočili Evropskega računskega sodišča, zlasti v zvezi z izboljšanjem finančnega poslovodenja, povečanjem učinkovitosti odhodkov ter zagotavljanjem, da se napake, opredeljene v prejšnjih programskih obdobjih, ne bi ponavljale;

43. poziva k doslednejši razlagi predpisov s strani revizijskih organov po vsej EU in vseh skladov ter se zavzema za revizijsko strategijo, ki bo bolj temeljila na tveganju, da bi se izognili nepotrebnemu podvajanju, hkrati pa zagotovili učinkovit finančni nadzor in preprečevanje goljufij; poudarja, da je potreben strožji nadzor programov, ki jih izvajajo države članice, ki so v mehanizmu pogojevanja s pravno državo ali postopku iz člena 7 ali se niso pridružile Evropskemu javnemu tožilstvu;

44. poziva Komisijo, naj predlaga standardizacijo in širšo uporabo poenostavljenega obračunavanja stroškov in financiranja, ki ni povezano s stroški, ter poudarja njuno ključno vlogo pri zmanjševanju upravnih bremen in stopenj napak ter boljšemu izvajanju; priporoča razširitev teh mehanizmov, zlasti z omilitvijo zahtev v zvezi z javnimi naročili, preverjanjem in revizijskimi pragovi; poudarja njihovo uporabnost v okoliščinah, kjer so cilji jasno preverljivi, zlasti za manjše upravičence, kot so lokalni organi, organizacije civilne družbe in lokalne akcijske skupine, ali pri projektih, ki vključujejo mikropodjetja in akterje socialnega gospodarstva, za zmanjšanje birokracije in pospešitev izvajanja; poziva Komisijo, naj preuči možnosti za uvedbo poenostavljenih postopkov poročanja in revizije za lokalne organe z manj kot 100.000 prebivalci ter za upravičence na podeželju, otokih in v najbolj oddaljenih regijah EU, da bi dosegli ravnovesje med poenostavitvijo in dobrim finančnim poslovodenjem;

45. mani, da je treba spremeniti pristop k revizijam in kontrolam, in sicer z odmikom od statistične ekstrapolacije za finančne popravke, da bi jasno razlikovali med nenamernimi napakami in goljufijami, tako da bodo popravki namenjeni le sistemskim nepravilnostim in namernim goljufijam, ter da bi se izognili čezmerni delovni obremenitvi ali finančnemu bremenu za upravičence in organe upravljanja; poudarja, da bi moralo biti upravno in finančno breme, povezano s finančnim nadzorom in revizijskim delom ter naknadnimi ukrepi, vedno sorazmerno z obsegom sredstev in s tem povezanimi tveganji;

46. poziva Komisijo, naj preuči različne možnosti za večje dopolnjevanje med skladi EU, vključno s ponovno vključitvijo ukrepov EKSRP, ki temeljijo na skupnosti ali so namenjeni lokalnemu razvoju, v uredbo o skupnih določbah;

47. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropskemu

računskemu sodišču, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, Odboru regij ter nacionalnim in regionalnim parlamentom držav članic.